

[From.]

blev stillet paa samme Maade som dem, der bliver optaget paa et Statskostgymnasium.

Gymnasiesagen i Grenaa har nu været drøftet officielt i 8 Aar og uofficielt i 15 Aar, og jeg vil derfor haabe, at Sagen nu snart maatte kunne naa frem til en Løsning, saa en gammel jysk By maa kunne indtage den Plads i vort Folkesamfund, som dens Størrelse og øvrige Forhold berettiger den til at indtage.

Karl Olsen : Det ærede Medlem Hr. N. Chr. Christensen, der som jeg er valgt i Kolding-Kredsen, har under Finanslovedebatten fremsat nogle Bemærkninger af lokal Art. Disse Betragtninger kan jeg i et og alt tiltræde. Naar man som jeg har levet i Kolding under hele Besættelsestiden, kan man understrege det ærede Medlems Ord om, at Kolding og Koldingegnen er blevet særlig haardt ramt af den tyske Besættelse. Med Byens gunstige trafikale Beliggenhed og det store, gode Op-land var det paa Forhaand givet, at Tyskerne vilde koncentrere store Styrker i og omkring Kolding; jeg tvivler paa, at nogen By i Landet i Forhold til Indbyggerantallet har været i den Grad ramt som Kolding. Meget omfattende Beslaglæggelser af saavel offentlig som privat Ejendom var Følgen af den stærke tyske Interesse for Byen.

Hvad først og fremmest Beslaglæggelsen af privat Ejendom angaar, vil jeg henstille til de respektive Myndigheder, at disse Ejendomme snarest muligt tilbagegives Ejerne i samme Tilstand som den, hvori de blev overtaget, med fuld Dækning til Ejerne for de dem paaførte Udgifter. Det har været haardt nok for disse Mennesker at blive jaget fra Hus og Hjem, ofte med Dags Varsel, og det kan være vanskeligt at taksere den Svie og Smerte, der er opstaaet deraf; men det maa være saaledes, at Lovgivningsmagten paa enhver Maade holder Ejerne skadesløse, saaledes at deres økonomiske Status ikke forringes som Følge af Beslaglæggelsen — der maa ikke føjes Spot til den Skade, der er sket.

Desværre tyder meget paa, at man i det nedsatte Vurderingsnævn tager meget skematisk paa Sagerne. Det er ikke muligt, hvis man vil tilstræbe Retfærdighed, at fastsætte Lejen alene efter Ejendoms-skylden; man maa tage hele det ved Beslaglæggelsen opstaaede Forhold i Betragtning, f. Eks. at Ejeren har maattet købe en dyrere Ejendom for i det hele taget at

faa Tag over Hovedet, man maa tage Hensyn til alle dokumenterede Udgifter ved Flytningen eller de Flytninger, som blev en Følge af Beslaglæggelsen, og især maa man tage et særligt og rummeligt Hensyn til det militære Slid, der er sket paa Ejendommen. Man kan ikke behandle alle Sager efter samme Receipt; der maa foretages en grundig Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde. Lad mig i denne Forbindelse udtale en Misbilligelse af den Desavouering af de kommunale Myndigheders Vurderinger, der synes systematisk at have fundet Sted. Det er, som om Udvalget for ekstraordinære Industriarbejder og Vurderingsnævnet har næret Mistro til de lokale Myndigheders Uvildighed, naar de har foreslaaet en Lejeansættelse, paa Trods af at disse Myndigheder dog i langt højere Grad end nogle københavnske Kontorer har haft Mulighed for at vurdere den Skade, som er sket i det enkelte Tilfælde.

Jeg anmoder derfor den høje Regering om at gøre sit yderste for at frigøre de Ejendomme, som endnu er beslaglagt, og derved medvirke til, at den forfærdelige Bolignød, som hersker i Kolding By, kan blive afhjulpel, samt medvirke til, at der ydes Ejerne fuld Erstatning.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa nævne den Beslaglæggelse af Skoler, altsaa offentlig Ejendom, der har fundet Sted i Kolding. Som Formand for Skolekommissionen i Kolding har jeg haft nøje Føling med de Forhold, hvorunder Kolding Skolevæsen har maattet leve sit Liv i Besættelsestiden. Man har over det ganske Land, navnlig ved Afslutningen af Besættelsestiden, oplevet, at vore Skoler blev beslaglagt, især til Brug for Flygtninge. Men i Kolding har man maattet undvære sine Skoler i største Delen af de fem Aar, idet to af vore fem kommunale Skoler allerede blev beslaglagt i 1940, medens de andre fulgte efter de følgende Aar, i 1943 og 1944. Den Leje, der er fastsat for Ullaan af disse Skoler, kan ikke ækvivalere det Afsavn, der er lidt, og de Erstatninger for Slid, der er udregnet, kan ikke dække de Reparationer, der skal foregaa. Værst er det dog, at hverken Leje eller Erstatning er kommet til Udbetaling. Jeg rejser derfor Spørgsmaalet over for de kompetente Myndigheder med Henstilling om, at de vil tage Sagen op til en hurtig Overvejelse. Det er for de haardt ramte Kommuner store Summer, det drejer sig om, og det vil af Hensyn til Budgetlægningen i nær Fremtid være af Betydning